DESATERO PRO RODIČE DĚTÍ PŘEDŠKOLNÍHO VĚKU

Možná si kladete otázku, co všechno vaše dítko musí zvládnout, aby mohlo v naprostém klidu nastoupit do základní školy. O tom, zda je dítě pro školu zralé přitom rozhoduje celá řada parametrů. K základní orientaci nabízíme následující „desatero“ věku a potřebám dítěte odpovídajících znalostí a dovedností, k jejichž osvojení by dítě mělo být v průběhu předškolního věku vedeno. Je přirozené, běžné, standardní, že každé dítě zvládne „desatero“ v míře a rozsahu svých individuálních možností a schopností. Jedná se tedy pouze o orientační pomůcku.

Dítě by mělo být dostatečně fyzicky zdatné a pohybově vyspělé.

- zachovávat správné držení těla (postavit se rovně)
- běhat, skákat, zvládat různé druhy lezení, překonávat překážky, pohybovat se v různém prostředí a terénu (v lese, na sněhu, v písku apod.)
- být přiměřeně obratné (např. udržet rovnováhu na jedné noze, házet a chytat míč, užívat různé náčiní, jezdit na tříkolce, koloběžce, kole apod.)
- být pohybově aktivní po delší dobu (10 minut a více)

Dítě by mělo být samostatné v sebeobsluze.

- svléknout se, obléknout i obout (zapnout a rozepnout zip i malé knoflíky, zavázat si tkaničky, obléknout si čepici, rukavice)
- najíst se, nalít si nápoj, používat příbor, stolovat čistě
- zvládat osobní hygienu (používat kapesník, umýt a osušit si ruce, používat toaletní papír, používat splachovací zařízení)
- zvládat drobné úklidové práce (posbírat a uklidit předměty a pomůcky na určené místo, připravit další pomůcky, srovnat hračky, uklidit po sobě papír od sušenky apod.)
- dokázat se postarat o své věci (udržovat v nich pořádek)

Dítě by mělo zvládat přiměřené jazykové a řečové dovednosti.

- vyslovovat správně všechny hlásky
- mluvit ve větách, zformulovat otázku, vyprávět příběh, popsat situaci apod.
- mluvit většinou gramaticky správně (tj. užívat správně rodu, čísla, času, tvarů slov, předložek aj.)
- rozumět většině slov a výrazů běžně užívaných v jeho prostředí
- mít přiměřenou slovní zásobu, umět pojmenovat většinu toho, čím je obklopeno
- přirozeně a srozumitelně hovořit s dětmi i dospělými, vést rozhovor, domlouvat se

Dítě by mělo zvládat koordinaci ruky a oka, jemnou motoriku, pravolevou orientaci.

- zručně zacházet s předměty denní potřeby, hračkami, pomůckami a nástroji (pracovat se stavebnicemi, modelovat, stříhat, kreslit, malovat apod.)

- zvládat činnosti s drobnějšími předměty (korálky, drobnými stavebními prvky apod.)
- tužku držet správně, tj. třemi prsty, s uvolněným zápěstím
- vést stopu tužky, pastelu, štětce (obkreslovat, vybarvovat, vést plynulé tahy)
- označit si výkres značkou, písmenem, popř. zkoušet napsat hůlkovým písmem celé jméno
- napodobit základní geometrické obrazce, různé tvary (popř. písmena)
- rozlišovat pravou a levou stranu, pravou i levou ruku (může chybovat)
- řadit prvky zleva doprava, zprava doleva i v dalších směrech
- upřednostňovat užívání pravé či levé ruky při kreslení či v jiných činnostech, kde se preference ruky uplatňuje (mělo by být zpravidla zřejmé, zda je dítě pravák, či levák)

Dítě by mělo být schopné rozlišovat zrakové a sluchové vjemy.

- rozlišovat podstatné znaky předmětů (rozlišovat barvy, tvary, figuru a pozadí)
- skládat obrázky z několika tvarů
- nalézat rozdíly na dvou obrazcích, doplňovat detaily, postřehnout změny (co je nového, co chybí) na obrázku i ve skutečnosti
- rozlišovat jednoduché obrazné symboly a značky i jednoduché symboly a znaky s abstraktní podobou (písmena, číslice)
- rozlišovat zvuky (např. zvuky jednoduchých hudebních a rytmických nástrojů)
- skládat slova z několika slabik, sluchově rozložit slovo na slabiky, rozeznávat počáteční hlásku ve slově, vytleskat slabiky ve slově

Dítě by mělo zvládat jednoduché logické, myšlenkové a početní operace.

- ukazovat na prstech či předmětech počet, počítat na prstech, počítat po jedné, chápat, že číslovka vyjadřuje počet
- vyjmenovat číselnou řadu a určit počet prvků minimálně v rozsahu do šesti
- porovnat počet prvků (např. poznat, co je více, méně, o kolik)
- rozpoznat odlišné tvary a tělesa (kruhový, čtvercový apod.)
- rozlišovat a porovnávat vlastnosti předmětů (velikost, tvar aj.), nacházet společné a rozdílné znaky
- třídit, seskupovat a přiřazovat předměty dle daného kritéria (řadit, uspořádat např. korálky do skupin podle barvy, tvaru, velikosti)
- přemýšlet, vést jednoduché úvahy, komentovat, co dělá („přemýšlet nahlas“)
- řešit jednoduché problémy a situace, slovní příklady, úlohy, hádanky, rébusy, labyrinty
- rozumět časoprostorovým pojmům (např. nad, pod, dole, nahoře, dříve, později, včera, dnes), pojmům označujícím velikost, hmotnost (např. dlouhý, krátký, malý, velký, těžký, lehký)

Dítě by mělo mít dostatečně rozvinutou záměrnou pozornost a paměť.

- udržovat soustředěnou pozornost na činnosti po určitou dobu (cca 10–15 min.)

- věnovat se soustředěně i činnostem, které nejsou pro ně aktuálně zajímavé a které mu byly zadány
- záměrně si zapamatovat, co prožilo, vidělo, slyšelo, po přiměřené době si toto vybavit a reprodukovat
- znát říkadla, básničky, písničky
- postupovat při činnostech podle pokynů
- pracovat samostatně

Dítě by mělo být přiměřeně citově a sociálně vyspělé a samostatné.

- být po určitou část dne bez problémů odloučeno od rodičů
- chovat se kontrolovaně, bez výrazných výkyvů v náladách
- ovládnout své pocity (reagovat přiměřeně na drobný neúspěch, odložit přání na pozdější dobu, přizpůsobit konkrétní činnosti či situaci)
- uplatňovat základní společenská pravidla (zdravit, požádat, poděkovat, omluvit se)
- navazovat kontakty s dítětem i dospělými, komunikovat s nimi (kamarádit se, vyhledávat partnera pro hru, v zájmu hry se domlouvat, rozdělovat a měnit si role)
- k dětem se chovat přátelsky, citlivě a ohleduplně (dělit se o hračky, pomůcky, pamlsky, rozdělit si úlohy, všímat si, co si druhý přeje)
- brát ohled na druhé (dokázat se dohodnout, počkat, vystřídat se)
- zapojovat se do práce ve skupině, vyjednávat a dohodnout se, vyslovovat a obhajovat svůj názor
- dodržovat ve skupině (v rodině) daná a pochopená pravidla, pokud jsou dány pokyny, být srozuměno se jimi řídit (uposlechnout pokynů)

Dítě by mělo být schopno vnímat přiměřené kulturní podněty a projevovat se v tvořivých činnostech.

- pozorně poslouchat či sledovat se zájmem literární, filmové, dramatické či hudební představení
- zúčastňovat se dětských kulturních programů a akcí (např. výstav), zábavných akcí, slavností, sportovních akcí
- vyprávět, co vidělo, slyšelo, dokázat říci, co bylo zajímavé, co jej zaujalo
- zajímat se o knihy, znát pohádky a příběhy, mít své oblíbené hrdiny
- znát celou řadu písní, básní a říkadel, reprodukovat je, zpívat, rytmizovat, zvládnout jednoduchou divadelní roli
- kreslit, malovat, modelovat, vytvářet
- hrát tvořivé a námětové hry (např. na školu, na rodinu, na cestování, na lékaře)

Dítě by mělo být schopno se přiměřeně orientovat ve svém prostředí.

- vyznat se ve svém prostředí (doma, ve škole), spolehlivě se orientovat v blízkém okolí (vědět, kde bydlí, kam chodí do školky, kde jsou obchody, hřiště apod.)

- zvládat běžné praktické činnosti a situace, s nimiž se pravidelně setkává (např. vyřídit drobný vzkaz, nakoupit a zaplatit v obchodě, říci si o to, co potřebuje, ptát se na to, čemu nerozumí, umět telefonovat, dbát o pořádek a čistotu
- samostatně se obsloužit, zvládat drobné úklidové práce, starat se o rostliny či drobná domácí zvířata)
- vědět, jak se má chovat (např. doma, ve školce, na veřejnosti, u lékaře, v divadle, v obchodě, na hřišti, při setkání s cizími a neznámými lidmi), a snažit se to dodržovat (chovat se přiměřeně a bezpečně, uvědomovat si možná nebezpečí)
- znát a zpravidla dodržovat základní pravidla chování na ulici (dávat pozor při přecházení, rozumět světelné signalizaci)
- mít elementární poznatky o sobě, svém prostředí i okolním světě (např. znát části těla i některé orgány, vědět, kdo jsou členové rodiny a čím se zabývají, rozlišovat různá povolání, znát běžné pomůcky, nástroje, znát jména některých rostlin, stromů, zvířat a dalších živých tvorů, vědět, k čemu jsou peníze, orientovat se v dopravních prostředcích, znát některé technické přístroje apod.)
- rozumět běžným okolnostem, dějům, jevům, situacím, s nimiž se bezprostředně setkává (např. podnebí, počasí a jeho změny, proměny ročních období, látky a jejich vlastnosti, cestování, životní prostředí a jeho ochrana, nakládání s odpady)
- mít elementární povědomí o naší zemi (města, hory, řeky, jazyk), o existenci jiných zemí a národů, o světadílech, planetě Zemi, vesmíru

Jak dítě na školu připravit?

Nemá smysl dopředu učit děti číst, psát a počítat. To určitě zvládnou během první třídy spolu se svými spolužáky. I když existuje dost dětí, které čtou už ve školce, neměli bychom je ke zvládnutí těchto dovedností nutit. Všechno má svůj čas, říká se. A tady to platí dvojnásob.

U zápisu paní učitelka určitě nebude zkoumat, jestli předškolák umí všechna písmena a jak mu jde počítání. Zhodnotí celkovou připravenost dítěte pro školu. Důležité je, aby znal své jméno, příjmení, popřípadě datum narození a adresu, kde bydlí. Měl by umět vyslovovat správně všechny hlásky, vytleskávat slabiky. Velkým problémem je rozeznávání první a poslední hlásky ve slově, to dnes většina dětí neumí, což je pro ně velkým hendikepem při psaní diktovaného textu. Měl by určit barvy, poznat číslice do 5, geometrické tvary, zazpívat písničku či přednést nějakou říkanku. Co se týká dovedností, mělo by dítě umět namalovat postavu, stříhat a držet správně tužku (a to již od útlého věku, ne až v první třídě).

Pokud váháte, zda přihlásit dítě do školy, nebo ještě rok počkat, je na místě konzultovat situaci v MŠ, která případně doporučí návštěvu pedagogicko-psychologické poradny. Odborníci dítě vyšetří a rádi pomohou. Není vhodné cokoli uspěchat nebo naopak zbytečně odložit vstup do školy dítěti, které by první třídu v pohodě zvládlo. Mějte na paměti, že půlrok je dlouhá doba. Jestli vaše dítě nyní neumí zavázat kličku, do začátku školního roku je času dost a děti v tomto věku vyspívají velmi rychle.